Vragen en antwoorden

over de herkomst en spreiding van zielen op aarde (1-4,6)
over de term 'onderontwikkelde landen' (5)
over de tijd tussen incarnaties (7,8)
over stelen en kleptomanie (9-11)
over het zicht hebben op je groeiproces (12,13)
over eigen verantwoordelijkheid en de invloed van anderen (14-18)
over lot, voorbestemming, vrijheid, wet van oorzaak en gevolg, genade (19-22)

18 maart 1960
lezing 61

"Gegroet. Zegeningen voor ieder van jullie, beste vrienden, gezegend is deze avond.
Ik ben klaar om jullie vragen te beantwoorden en zal dat naar beste vermogen doen."

VRAAG: Er komen steeds meer mensen op de wereld; ik zou graag willen weten waar al deze 'nieuwe' zielen vandaan komen. (1)

"Ze komen zoals alle zielen uit de geestenwereld, uit verschillende sferen. Er bestaat in het universum een enorm uitgestrekte wereld met heel veel wezens die erop wachten om met hun incarnatiecyclus te kunnen beginnen en met heel velen die erop wachten om hem te kunnen vervolgen. Er zijn er die nog aan hun incarnatiecyclus moeten beginnen, die zich midden in de cyclus bevinden en die het einde ervan naderen. De reden voor het feit dat er nu meer mensen dan ooit tevoren zijn is, dat naar gelang de vooruitgang in de gehele schepping voortschrijdt, de omstandigheden versneld veranderen. Meer zielen

kunnen met hun cyclus op aarde beginnen en meer zielen kunnen eerder terugkomen omdat ze tussen de incarnaties door minder tijd in de geestenwereld nodig hebben. Dit verklaart waarom er zoveel zielen worden geboren. Wanneer een ziel van een mens zich ontwikkelt, genereert hij of zij meer kracht, en die wordt in het reservoir van de ziel opgeslagen. Hij of zij is dan na een kortere periode in het hiernamaals klaar om weer met het leven op aarde te beginnen. Is dit een antwoord op je vraag?"

VRAAG: Ja, in zekere zin wel. Van generatie op generatie schijnt het aantal mensen op aarde steeds toe te nemen. Ik wilde weten waar ze vandaan komen. (2)

"Je krijgt misschien een duidelijker beeld als je je de lezingen over de schepping en de zondeval voor de geest haalt.[1)] Al vanaf de zondeval moet een groot aantal wezens hun ontwikkeling doorlopen om terug te keren naar het Licht. Het verblijf op aarde vormt een heel belangrijk onderdeel van deze ontwikkeling. Zolang ze nog niet geïncarneerd zijn, leven deze zielen in de verschillende sferen van de geestenwereld. Naarmate de vooruitgang verder gaat, komen er steeds meer wezens in diverse stadia van ontwikkeling uit deze geestelijke gebieden naar de aarde. Sommige zijn nog nooit geïncarneerd, andere wel. Maar omdat ze sterker zijn geworden, kunnen ze na een korter durend verblijf in de geestenwereld terugkomen. Deze cyclus zal enige tijd duren; dan komt er misschien een nieuwe cyclus waarin er een tijdje minder wezens naar de aarde komen. Het is niet zo dat de geesten die nu geboren worden, speciaal voor dit doel geschapen zijn. Dat is al eerder gebeurd. Ze verschijnen juist nu in de aardse sfeer, omdat ze daar klaar voor zijn. Ze zijn of klaar om met de incarnatie te beginnen of om sneller opnieuw te incarneren. Dit kan leiden tot bepaalde problemen op aarde, maar juist deze problemen kunnen de opstapjes voor een verdere ontwikkeling vormen."

VRAAG: U hebt het af en toe over vooruitgang, maar deze heeft slechts betrekking op weinigen, nietwaar? Het lijkt erop dat er meer misdaden en vreselijke dingen gebeuren dan ooit tevoren. (3)

"Dit is allemaal relatief. De duistere krachten op aarde zijn natuurlijk nog heel sterk. Maar dat betekent bepaald niet dat er geen spirituele vooruitgang heeft plaatsgevonden. De duistere krachten bestaan zeker,

---

[1)] Zie lezing 20 'Over God en de schepping' en lezing 21 'De val' (Noot vertaler)

maar ze zijn niet talrijker dan in vroeger tijden, integendeel zelfs. Dat er nu meer misdaden plaatsvinden is niettemin begrijpelijk als je in ogenschouw neemt dat er meer mensen zijn en de omstandigheden in sommige opzichten - niet in alle – daarom moeilijker zijn. Bovendien incarneren er meer mensen uit lagere sferen. Maar over het geheel genomen is de vooruitgang enorm. Als het aantal mensen vroeger hetzelfde geweest zou zijn, zouden er zo veel meer wreedheden, misdaden en verloedering op aarde hebben plaatsgevonden dat het voor het menselijk ras bijna onmogelijk was geweest om te overleven. Juist de spirituele vooruitgang heeft het zeer veel wezens uit lagere sferen mogelijk gemaakt om nu hun ontwikkeling op aarde door te maken. Jullie zien slechts een heel beperkt aspect zoals zich dat nu op aarde voordoet en daarmee veronachtzamen jullie al deze factoren."

VRAAG: Waarom worden er nu meer kinderen geboren bij kleurlingen of in Azië en China en in alle onderontwikkelde landen waar de mensen zo onontwikkeld zijn vergeleken met het westelijk halfrond? (4)

"Omdat bepaalde zielen juist daar de gunstige omstandigheden kunnen aantreffen voor hun huidige incarnatie en ontwikkeling. Niet gunstig in de zin van materieel comfort maar gunstig gezien wat ze op dit moment nodig hebben om te kunnen groeien en zich te ontwikkelen. Dit gebeurt allemaal niet toevallig of willekeurig maar in overeenstemming met een prachtige wet die zichzelf voortdurend bijstelt; het is een continu proces dat zichzelf in evenwicht houdt. Zoals ik hiervoor heb gezegd, jullie in deze aardse sfeer kunnen dit evenwicht niet zien, noch de harmonisering die voortdurend plaatsvindt. Voor jullie lijkt het zelfs alsof juist het tegenovergestelde gebeurt. Stel dat je een prachtig huis wilt bouwen op een plek waar nu nog een oud, bouwvallig huis staat. Je moet dan eerst het oude bouwwerk slopen en de funderingen opruimen voordat je een prachtig nieuw huis kunt bouwen. De tijd moet daarvoor rijp zijn. Je moet beschikken over het noodzakelijke materiaal en alles wat nodig is voor het bouwen van een huis voordat je met het werk kunt beginnen. Iemand die dit allemaal niet weet en alleen maar ziet dat er een huis wordt gesloopt, denkt misschien dat dit afbraak, chaos en een verstoring van het evenwicht is. Alleen wanneer hij het volledige beeld heeft, beseft hij dat de afbraak op dat moment deel uitmaakt van de opbouw. Dit is wat er als gevolg van de zondeval voortdurend in de schepping, in het hele universum plaatsvindt.

Hetzelfde gebeurt in de individuele ziel. In je persoonlijke ontwikkeling moet je vaak eerst door het afbreken van iets heen: het oude, dat wat afgedaan heeft, het illusoire. Hierdoor krijg je het gevoel dat het slechter gaat; je voelt je meer terneergeslagen en verwarder. In werkelijkheid hoort dit bij de groei die pas na dit pijnlijke proces kan plaatsvinden. Zo kan het je toeschijnen dat, wanneer zielen in relatief moeilijke omstandigheden incarneren, deze ongunstige situatie onbillijk en onevenwichtig en daarom een stap terug in de ontwikkeling is. Maar gezien vanuit het algemene beeld is dat helemaal niet het geval. De zielen die in deze omstandigheden incarneren, zijn meestal geesten die juist door deze moeilijkheden de meest geschikte situaties voor hun huidige ontwikkelingsfase aantreffen. Deze situaties bieden hun de grootste kans om de specifieke innerlijke belemmeringen die ze onder ogen moeten zien, te ontgroeien. Er zijn ook enkele zeer ontwikkelde zielen - zij vormen een minderheid – die in deze omstandigheden geboren zijn. Zij komen om bij het uitdragen van liefde en waarheid te helpen. Ze geven niet alleen een voorbeeld maar ze beschikken ook over een bijzondere kracht waarmee ze de algemene omstandigheden kunnen beïnvloeden. Het zijn, ieder op hun eigen manier, leiders van de mensheid. Maar ze hoeven niet per se beroemd te zijn.

Elk aspect dat negatief of ongunstig lijkt, alles wat op gebrek aan vooruitgang duidt, is vaak precies het tegenovergestelde. Maar je kunt dit alleen begrijpen als je een totaalbeeld hebt en weet waarom het – gezien vanuit de schepping – gaat. De tijdelijke ongunstige situaties hier op aarde zouden dan als zodanig worden herkend, namelijk als opstapjes voor *echte* vooruitgang, de vooruitgang van de ziel en niet die van de tijdelijke menselijke persoonlijkheid."

VRAAG: In de vorige vraag werd de term 'onderontwikkelde landen' gebruikt, wat inhoudt dat wij ontwikkeld zijn. Vindt U dat ook? (5)

"In sommige opzichten wel, echter niet in alle. Maar de term 'onderontwikkeld' slaat zeker op ongunstige situaties in materieel opzicht waarin sommige mensen op aarde zich bevinden. In spiritueel opzicht is het moeilijk om te generaliseren. De menselijke persoonlijkheid heeft zoveel facetten. In het algemeen kun je de ontwikkeling van de ene mens niet vergelijken met die van een ander. De een is misschien op dit gebied meer ontwikkeld, de ander op dat.

Natuurlijk bestaan er ook duidelijke, enorm grote verschillen in ontwikkeling. Maar in veel gevallen is dit niet zo. Hetzelfde geldt voor groepen, rassen en volkeren."

VRAAG: Is er een grens aan het totaal aantal geïncarneerde en niet-geïncarneerde geesten? Zo ja, blijft dat aantal constant of neemt het toe, respectievelijk af? (6)

"Geen enkele geschapen geest wordt vernietigd, dus neemt het aantal zeker niet af. Er komen steeds weer nieuwe geesten bij."
(Voortdurend?) "Ja, voortdurend."

VRAAG: Hoeveel tijd verloopt er gemiddeld tussen incarnaties? (7)

"Dat hangt er vanaf. Trouwens, deze vraag werd enige tijd geleden beantwoord. Het gemiddelde ligt ongeveer tussen 300 en 500 jaar, maar er zijn heel veel uitzonderingen. Er zijn gevallen waarbij een ziel al na 30 jaar reïncarneert. Anderen wachten wel 1000 jaar. Je kunt niet zeggen dat een kortere of langere tussenliggende periode wijst op meer of minder ontwikkeling. Daar bestaat geen vaste regel voor. Elk geval staat op zichzelf, met geheel verschillende problemen, conflicten, pluspunten en minpunten en punten van overweging."

VRAAG: Is het voor de ontwikkeling van de ziel noodzakelijk dat ze op meer dan één planeet reïncarneert? (8)

"Ja. Alleen over de benaming kun je van mening verschillen, want het leven op andere planeten wordt soms wel en soms geen incarnatie genoemd. De wereld van de materie, zoals jullie die op aarde kennen, bestaat niet in dezelfde vorm in andere sferen."

VRAAG: Wat zijn volgens u de psychologische redenen voor kleptomanie? (9)

"Voor ik deze vraag beantwoord, wil ik er de nadruk op leggen dat je zorgvuldig met alle generalisaties om moet gaan. Je mag mijn antwoord dan ook zeker niet op elk geval toepassen waarvan je hoort. Generalisaties zijn bij dit soort onderwerpen nooit op hun plaats. Er zijn zoveel persoonlijke aspecten, individuele invloeden en reacties die een rol spelen. Zelfs als datgene wat ik zeg deel uitmaakt van het volledige

antwoord, is het misschien slechts een halve waarheid wanneer je het zomaar op ieder individueel geval toepast; want je moet met vele persoonlijke kenmerken rekening houden en die kunnen het hele beeld veranderen. Voorzover er in zijn algemeenheid iets over te zeggen valt, kan ik misschien enig licht op deze vraag werpen.

In veel gevallen wordt iemand kleptomaan op grond van een verkeerd begrepen en daarom verkeerd geïnterpreteerde innerlijke neiging die zegt: 'Ik wil hebben. Als ik heb, ben ik gelukkig.' Met andere woorden, het heersersprincipe waarover ik onlangs nog heb gesproken, manifesteert zich hier op deze manier. In zo'n geval kan het zijn dat het kind in zijn pogingen om te krijgen wat het graag wilde hebben, heel in het bijzonder misschien wel bepaalde dingen, voortdurend werd gefrustreerd. Naast het temperament en karakter van de persoon in kwestie en naast bepaalde andere persoonlijkheidsstoornissen die deze neiging versterken, leidt deze frustratie tot een voortdurend dwangmatig en zinloos handelen, waarbij hij of zij zich steeds weer voorwerpen tracht toe te eigenen. Dit handelen is bijna een automatisme, iets dat de persoon zelf niet kan begrijpen. Voor zo iemand is het nodig dat hij de emoties uit zijn jeugd die ermee te maken hebben, opnieuw ervaart. Wanneer hij opnieuw de pijn voelt van het niet gekregen hebben wat hij verlangde (en juist omdat de pijn werd onderdrukt, werd de drang nog sterker), gaat hij zijn dwangmatig handelen begrijpen en ophouden met het te herhalen. Als hij eenmaal begrijpt wat zijn onbewuste doel is, wordt hij zich ervan bewust dat het uitleven van de dwang hem niet gelukkig maakt; juist integendeel. Door in te zien dat zijn onbewuste doel op een verkeerde conclusie is gebaseerd, zal hij van deze ziekte worden genezen, echt genezen, en niet oppervlakkig door zijn handelen te bedwingen terwijl hij de aandrang blijft voelen. Dat noem ik namelijk geen genezing.

VRAAG: De beschrijving die u geeft, zou mijn vraag beantwoorden voor zover het gaat om de dwangmatige zucht van iemand die al genoeg heeft naar nog meer geld, en aan de andere kant het stelen door iemand die geen geld heeft. Maar een kleptomaan is iemand die steelt zonder dat daartoe enige noodzaak bestaat. (10)

"Dat klopt. Het is een symbolische uiterlijke handeling. De beide andere gevallen die je noemde, hebben misschien een soortgelijke oorsprong, maar er spelen dan andere factoren een rol waardoor de

symptomen veranderen. Met andere woorden, iemand die steelt omdat hij iets nodig heeft, kan een heel ander geval zijn. Het zijn heel andere neigingen en reacties die hem daartoe kunnen brengen. De dwangmatige hebzucht in iemand die heeft wat hij nodig heeft, kan een soortgelijke oorsprong hebben maar dat hoeft niet per se. Het sterke verlangen naar goedkeuring speelt in dat geval misschien een veel grotere rol. De persoon eigent zich dan dingen toe die een feitelijke materiële waarde hebben, waardoor hij misschien enige macht verwerft en bewondering oogst of althans dat hoopt hij.
In het geval van kleptomanie heeft het zich toe-eigenen van dingen echter niets met de werkelijke materiële waarde te maken waarmee hij anderen kan imponeren. Het is volkomen irrationeel. Het verbeeldt het versteende beeld in de ziel dat aangeeft 'alleen als ik zelf pak wat de wereld mij onthoudt, kan ik gelukkig worden.' Deze voorwerpen kunnen dezelfde zijn als die waarmee hij als baby wilde spelen of die hij wilde vasthouden, maar wat niet mocht; of ze roepen op de een of andere manier de herinnering daaraan op. Het is juist de dwangmatigheid van het zich toe eigenen van dingen die absoluut geen waarde hebben, die erop duidt dat dit handelen een naspelen van gefrustreerde jeugdervaringen is. Zo iemand wil voor de rest van zijn leven onbewust iets compenseren. In de beide gevallen die je noemt, bestaat er misschien ook een soortgelijke neiging maar een meer rationeel ingestelde persoon zet die om in een minder irrationeel, hoewel misschien onethischer handelen."

VRAAG: Waar gaat een en ander gepaard met oneerlijkheid? (11)

"Als je, zoals jullie op dit pad, de ziel onderzoekt, ontdek je onvermijdelijk dat alle afwijkingen, zogenaamde neuroses en ziektes altijd een element van oneerlijkheid bevatten, omdat er sprake is van onwaarheid, onwerkelijkheid, iets voor niets willen krijgen, de prijs niet willen betalen enzovoort. Als iemand liefde wil zonder daarbij het risico te willen nemen om zelf lief te hebben, is hij niet eerlijk. In die zin is alles wat emotionele problemen veroorzaakt oneerlijk. Het is de mens zelf die een scherpe grens trekt tussen de uiterlijke en duidelijk zichtbare oneerlijkheid en de subtiele innerlijke oneerlijkheid."

VRAAG: Ik vroeg mij af of het in overeenstemming met de spirituele wet is dat iemand die erg zijn best doet om zich geestelijk te ontwikkelen, onderworpen is aan de getijden?Er zijn perioden waarin het werk veel beter gaat en dan weer lijkt

het stil te staan. Is het natuurlijk dat je deze fases moet doormaken? (12)

"Ja, dit geldt voor iedereen. Je kunt echter niet zeggen dat het in overeenstemming met de spirituele wet is, zoals jij schijnt te denken. Het wordt niet bepaald door de geestenwereld, het is het resultaat van de gesteldheid van de ziel." *(Ik hoef me er dus geen zorgen over te maken?)* "Daar gaat het niet om. Je hoeft je nergens zorgen over te maken. Je moet de reden begrijpen. De reden is dat de negatieve aspecten soms sterker zijn. Op andere momenten verdwijnen ze en treden de positieve aspecten op de voorgrond. Als je dit heel simpele doch belangrijke feit begrijpt, stelt dat je in staat om de kracht te verzamelen om niet te bezwijken in de negatieve perioden maar er het beste van te maken. Dat is het ideale moment om er achter te komen wat je verkeerde conclusies en reacties zijn, ze te analyseren en bewust te maken, en daarmee niet te wachten tot de goede tijden komen. Want in de zogenaamde 'goede tijden' of gunstige perioden, wanneer de negatieve aspecten meer op de achtergrond blijven, ben je je veel minder bewust van emoties die op verkeerde conclusies duiden. Daarom is de kans om ze dan naar buiten in het licht te brengen kleiner. De juiste houding zou zijn om er het beste van te maken wanneer het 'eb' wordt. Zonder dwang en haast, zonder druk. Neem eenvoudig je emoties waar en kijk wat ze je willen zeggen. Zet je onduidelijke gevoelens om in heldere taal. Dan ben je heel productief bezig. Het gaat er niet om je zorgen te maken over de vraag of het al dan niet uitzonderlijk is. Alle mensen hebben innerlijke problemen en onvolkomenheden, beelden en onjuiste ideeën. Die treden bij tijden heel duidelijk aan het daglicht. Degenen die dit niet willen zien, zullen dergelijke perioden eenvoudig door moeten maken zonder er optimaal voordeel van te hebben. Terwijl jullie die perioden heel goed kunnen benutten voor innerlijke groei en bevrijding, vrienden, door de raad die ik in dit opzicht voortdurend geef, op te volgen."

VRAAG: Maar hoe kun je, als je je niet lekker voelt, greep op je reacties krijgen? (13)

"Spreek je meest irrationele en ogenschijnlijk zinloze gevoelens uit. Formuleer wat je voelt, waarom je je niet lekker voelt, wat je wilt en waarom je dit of dat zou verlangen. Breng alles wat er in je opkomt naar buiten zonder iets te verdringen. Dan word je je bewust van wat je innerlijke persoon, je psyche, denkt, wil en voelt. Dit is vaak strijdig

met je uiterlijke persoonlijkheid en je bewuste besef. En dit is belangrijk. Je hebt daarvoor geen speciale kracht nodig. Je hoeft alleen maar je aandacht op dat wat er in je is te richten, er naar te kijken en het onder woorden te brengen. Dit vergt alleen enige training. In de sessies waarin met beelden wordt gewerkt, is dit heel goed mogelijk. Zoals veel van mijn vrienden al hebben ervaren, blijken de negatieve momenten het meest op te leveren."

VRAAG: In de vorige lezing[1] hebt u gezegd dat onvolkomenheden van iemand anders ons niet kunnen schaden. Hoe zit het met de onvolkomenheden van een leer, een doctrine of een verkeerde methode die wordt toegepast door bijvoorbeeld een arts of een analyticus? Als we intellectueel niet zo ontwikkeld zijn of geleerd hebben om dingen juist te kunnen beoordelen, zoeken we een autoriteit omdat we zwak zijn en hulp nodig hebben. Maar een verkeerde vorm van hulp kan ons geestelijk of lichamelijk nog meer uit balans brengen. (14)

"Geen enkele invloed van buitenaf kan je ooit méér uit balans brengen dan je al bent. Dat dit wel zou kunnen is een van de meest in het oog springende illusies op het aardse vlak. Vervormingen kunnen alleen van binnenuit naar voren komen. Met behulp van een goede methode die zich op de waarheid richt, worden ze naar voren gebracht en wordt direct duidelijk wat vervorming en wat waarheid is. Bij een leer of methode die op halve waarheden is gebaseerd, gebeurt dit vaak op een omslachtiger manier. Een invloed van buitenaf kan een verkeerd denkbeeld tijdelijk versterken, zoals andere invloeden in het leven dat voortdurend lijken te doen. Maar dit duurt slechts zolang als de persoon in kwestie zichzelf wenst te ontlopen. Wanneer hij besluit om in alle oprechtheid naar zichzelf te kijken, kan geen enkele leer, methode of invloed nog langer zijn verkeerde innerlijke denkbeelden versterken. Met andere woorden, hoe meer iemand de neiging heeft zichzelf te ontlopen, hoe meer hij zich aangetrokken voelt tot invloeden die zijn vluchtneigingen kennelijk bevorderen. Of hij kiest juist die aspecten van de invloed uit die hem aanmoedigen om maar niet naar de wortel van zijn problemen te kijken, en ziet andere onderdelen van dezelfde leer, die hem kunnen helpen de goede richting uit te gaan, over het hoofd.

[1] Lezing 60 'De afgrond van illusie; vrijheid en eigen verantwoordelijkheid'; zie ook in lezing 43 een vraag over de goddelijke wet en persoonlijke verantwoordelijkheid (Noot vertaler)

Als het waar was dat een invloed van buitenaf echt schadelijk voor je kon zijn, dan zou het leven onmogelijk zijn. Het zou zo'n gevaar inhouden, zo willekeurig en onrechtvaardig zijn, dat je wel zou moeten geloven in een chaotische, goddeloze wereld. Je zou constant blootstaan aan onrecht waaraan je niets kunt doen. Als je er grondig over nadenkt, is het onvoorstelbaar dat je gelooft in een Schepper van liefde en rechtvaardigheid en er tegelijkertijd van uitgaat dat de onwetendheid en onvolmaaktheid van andere mensen je kunnen schaden. Ik weet dat het voor de meeste van jullie niet gemakkelijk te begrijpen valt dat je *niet* door de invloed van anderen wordt geschaad. Maar als je wilt dat je geest en je ziel werkelijk gezond en vrij worden, is het van wezenlijk belang voor je dat je deze waarheid inziet. Zonder dit begrip ben je nergens en zal God nooit werkelijk voor je worden.

Dit principe geldt ook in lichamelijk opzicht, hoewel dat misschien nog moeilijker is te begrijpen. Laat ik er alleen dit over zeggen: als je echt beter *wilt* worden, wilt herstellen van een ziekte, dan vind je de arts die je kan helpen. Of je kiest ervoor om het advies van een arts deels te accepteren en deels af te wijzen. Je interpreteert zijn advies op de juiste manier. Gebrek aan intellectueel inzicht en een onvermogen om dingen tegen elkaar af te wegen, te beoordelen en te onderscheiden zijn juist het gevolg van het verlangen om jezelf te ontlopen en te misleiden.

Geen enkele levensbeschouwing, religie, leer of methode van zelfontplooiing op deze aarde is voor de volle 100% volmaakt en feilloos aangezien je op een onvolmaakte planeet leeft en te allen tijde te maken hebt met onvolkomenheden van anderen. Evenzo zul je bijna nooit een levensbeschouwing vinden die helemaal geen waarheid bevat. Het is mogelijk dat iemand aan een leer vasthoudt die betrekkelijk weinig waarheid bevat maar daar toch maximaal rendement uithaalt, omdat hij datgene wat hij ontvangt op de juiste manier in zich opneemt. Anderzijds kan iemand een leer aanhangen die relatief gezien meer waarheid bevat, terwijl hij er toch nauwelijks iets aan heeft, omdat hij haar innerlijk niet wil accepteren. In zo'n geval zal hij de waarheid voortdurend verkeerd interpreteren; en als het leven hem opbreekt en hij niet bereid is zichzelf onder ogen te zien, wijt hij dat misschien aan de onvolkomenheden van díe levensbeschouwing en ziet die als de oorzaak van zijn mislukkingen en tegenspoed. Eerst accepteerde hij deze autoriteit onvoorwaardelijk om vervolgens door te slaan naar het andere uiterste.

Als een bewust gekozen leraar, levensbeschouwing of arts je als volwassene schade zou kunnen toebrengen, hoe veel erger zou het dan wel niet zijn met een ouder of leraar in je jeugd! Een kind is nauwelijks in staat onderscheid te maken maar staat wel bloot aan invloeden die misschien ver van de waarheid afliggen. Een kind is oneindig veel ontvankelijker voor indrukken dan een volwassene en ondervindt dan ook zijn hele leven de invloed van bepaalde gebeurtenissen en omstandigheden uit zijn kinderjaren en zijn jeugd. Daarom *lijkt* het er vaak op alsof zijn ouders hem schade hebben berokkend, maar in werkelijkheid is dat niet zo. Zou dit wel zo zijn, dan zouden we in een uiterst onrechtvaardige wereld leven. In ieder succesvol zelfonderzoek zal een mens op een gegeven moment het punt bereiken waarop hij ontdekt dat hij één van zijn ouders, of beide, de schuld van zijn ellende geeft (dit kan onbewust zijn gebeurd). De volgende stap moet dan onvermijdelijk zijn dat hij inziet dat het geen zin heeft nog langer de schuld te leggen waar hij niet hoort, hoe verkeerd zijn ouders in feite ook gehandeld hebben. Ik kan rustig stellen dat dit één van de belangrijkste criteria voor groei, gezondheid en vrijheid is. Als iemand dit eenmaal inziet, komt er een einde aan het voortdurend herhalen van dit ongelukkige patroon en gaat hij andere mensen, principes en alle andere dingen in de juiste verhoudingen zien.

De oplossing moet altijd uit de persoon zelf komen. Als iemand bereid is om zichzelf onder ogen te zien en werkelijk verantwoordelijkheid voor zichzelf te nemen, zal hij in toenemende mate naar invloedssferen toe getrokken worden waar hij in staat gesteld wordt om precies dat te doen, ondanks de onvermijdelijke onvolkomenheden en onwaarheden die overal op aarde bestaan. Zolang iemand daartoe niet bereid is, of slechts gedeeltelijk (wat ook nogal eens voortkomt), zal hij voortdurend met schadelijke invloeden geconfronteerd worden. Deze schadelijke invloeden hebben geen effect op iemand die bereid is innerlijk volwassen te worden. Juist de tegenzin tegen het volwassen worden en eigen verantwoordelijkheid nemen, maken dat iemand ten prooi valt aan angst voor schadelijke invloeden van buitenaf. Als een mens eenmaal, op een innerlijk en dieper niveau, werkelijk op weg is naar volwassenheid en eigen verantwoordelijkheid (wat misschien pas gebeurt als hij al lange tijd in andere opzichten dit pad volgt), leert hij geleidelijk onderscheid te maken zonder te overdrijven. Hij vervalt dan niet meer van het ene uiterste in het andere en is niet bang meer voor krachten, invloeden, mensen en gebeurtenissen waarvan hij eerst

geloofde dat ze hem konden schaden. Hij staat dan open voor al het goede en het ware om hem heen, uit welke hoek dit ook komt, zelfs van iemand die in veel opzichten misschien minder ontwikkeld is dan hijzelf. En misschien gaat hij bepaalde dingen afwijzen van mensen die in andere opzichten een autoriteit zijn. Het gaat er dan niet meer om *wie* het heeft gezegd, maar het criterium is *wat er werd gezegd*, los van de persoon. Er komt een einde aan het subjectief inkleuren van zaken, een gevolg van positieve of negatieve emoties; in plaats daarvan komt echte objectiviteit die nooit ruimte laat voor zwart-wit standpunten. Dat is de enige zekerheid en die kan alleen uit jezelf komen, uit je *innerlijke* verlangen om afhankelijkheid op te geven. Afhankelijkheid manifesteert zich vaak in de vorm van opstandigheid en volledige afwijzing van datgene wat ook veel goeds bevat. Dat weten jullie. Iemand die werkelijk onafhankelijk is, hoeft niet bang voor slechte invloeden te zijn; hij *kan* er *niet* door beïnvloed worden. Je zekerheid ligt in het rustig en helder afwegen van dingen, of het nu gaat om aanvaarding of afwijzing. Misschien wil je niet alles afwijzen maar slechts een deel; misschien wil je niet alles accepteren maar alleen een groot deel ervan.

Ik wil er hier de nadruk op leggen dat deze staat van volwassenheid nu nog niet bereikt hoeft te worden om je ‘zeker’ te kunnen voelen. Het is voldoende dat je die kant opgaat en het principe waardoor je je ‘zeker’ kunt voelen, begrijpt. Als zekerheid alleen gevonden kon worden in een leer of een methode die, voorzover je weet geen onjuistheden bevat, zou je nooit ofte nimmer werkelijk zelfstandig kunnen worden. Je zou dan altijd een kreupele blijven, doordat je een schijnzekerheid ontleent aan een volledig vertrouwen op een andere autoriteit. Daarom kun je hier op aarde geen onbezoedelde uiting van waarheid vinden. Je hebt alleen de keuze tussen meer of minder vertroebelde uitingen. Hoe eerder je inziet dat onvolkomenheden overal op aarde – althans tot op zekere hoogte – onvermijdelijk zijn en dat die je in de diepste en meest uitgebreide en wezenlijke zin nooit kunnen schaden, des te eerder zul je vrijheid en onafhankelijkheid vinden en een echte, gezonde relatie aangaan met de eeuwige Schepper van liefde en rechtvaardigheid.”

VRAAG: U hebt een vraag die ik over kinderjaren had al beantwoord. Maar u heeft in uw vorige lezing gezegd dat "je hulpeloos bent omdat je jezelf hulpeloos maakt, doordat je probeert je verantwoordelijkheid af te schuiven" – maar een kind kan geen verantwoordelijkheid voor zichzelf nemen. (15)

"Het is begrijpelijk dat een mens denkt dat het toch onrechtvaardig is dat een kind in zulke onvolmaakte omstandigheden geboren wordt en dan aan al die invloeden is blootgesteld, waar het als kind niet goed mee overweg kan. Je kunt dit alleen begrijpen als je je realiseert dat *dit* leven slechts een klein onderdeel is van een lange keten. Het kind brengt onopgeloste problemen met zich mee die alleen in situaties waarin ze op de voorgrond treden kunnen worden opgelost. Deze problemen *kúnnen* worden opgelost als iemand opgroeit, maar bijna nooit tijdens de kinderjaren. Om die reden leven we, vrienden. Dezelfde omstandigheden zullen bij het ene kind wél en bij een ander kind geen conflicten veroorzaken, afhankelijk van de problemen in zijn ziel. Je kunt dit telkens opnieuw waarnemen." *(Is het niet zo dat je pas echt verantwoordelijkheid op je kunt nemen, nadat je deze problemen hebt opgelost?)* "Je kunt het ook omdraaien: door de verantwoordelijkheid voor jezelf op je te nemen, los je de problemen op."

*VRAAG: We zijn allemaal verantwoordelijk voor wat er met ons gebeurt**.** Ik kan dat goed begrijpen als we te maken hebben met één persoon. Maar soms kom je in conflict met twee of drie mensen die twaalf anderen voor een voldongen feit stellen . Dan is het heel moeilijk om niet het onderspit te delven. (16)*

"Het maakt helemaal niets uit of je met één persoon of met honderd te maken hebt. Zolang het afhankelijk lijkt te zijn van het aantal mensen waarmee je te maken hebt, heb je de kern van dit principe niet begrepen. Ieder mens is in feite voortdurend – op duidelijke en zichtbare wijze - afhankelijk van vele anderen, van wie je sommigen zelfs nooit hebt gezien. De overheid en vele andere groepen mensen lijken je leven te beïnvloeden. Als je hier goed over nadenkt, zou je steeds kunnen zeggen: 'als dit of dat anders was, zou mijn leven er anders uitzien'. Alle maatregelen, wetten en regels hebben een duidelijke invloed op je en jij hebt geen enkele invloed op hen. Ogenschijnlijk is dit allemaal zo; ze maken deel uit van de zichtbare, materiële wereld. Maar in werkelijkheid ben je niet afhankelijk en word

je niet beïnvloed. Zoals ik al eerder heb gezegd, worden - zelfs bij grote rampen - sommigen ernstig getroffen en anderen niet. In dergelijke gevallen zijn er wel meer dan tien mensen die over je lot lijken mee te beslissen. Alles wat je ziel voortbrengt, komt naar je terug. Het beïnvloedt anderen met wie je direct of indirect te maken hebt of van wie je afhankelijk bent. Zoals ik al eerder in een ander verband heb gezegd: bepaalde niveaus van je onderbewuste beïnvloeden de overeenkomstige niveaus van anderen. En als het om meer dan één persoon gaat, moet het effect zichzelf gelijkmatig verdelen, als ik mij op deze manier mag uitdrukken. Dit betekent dat, hoewel de problemen en onbewuste destructieve of constructieve verlangens van alle betrokkenen enorm kunnen verschillen, het eindresultaat in overeenstemming met deze universele psychologische wet *moet* zijn en als zodanig op de juiste manier voor alle betrokkenen moet uitwerken."

VRAAG: Maar aangezien er wel enige negativiteit in al die andere mensen zit, zou dat die ene persoon niet moeten beïnvloeden? (17)

"Het kan je niet beïnvloeden, zolang het niet een overeenkomstige snaar in je eigen ziel raakt. Negatief hoeft niet per se op iets kwaads of slechts te duiden. Het kan ook iets zelfvernietigends zijn, iets dat het leven in de weg staat; het kan schuld of angst zijn. Maar het negatieve moet wel in jezelf zitten, anders zou de negativiteit van al die andere twaalf mensen niet naar je toe kunnen komen. Het zou zich dan niet voor of tegen je richten. In zo'n geval zou er een positieve en gezonde reactie van de mensen waar het om gaat afkomen. Of de negatieve beslissing zal positief voor je uitpakken. Je kunt dit principe niet proberen te begrijpen door het te relateren aan het aantal mensen waar je ogenschijnlijk van afhankelijk bent. Je moet het van de andere kant aanpakken; dat wil zeggen, door in elk afzonderlijk geval je diepste emoties te onderzoeken en je onbewuste verlangens te ontdekken, die misschien ingaan tegen wat je bewust verlangt, of bepaalde neigingen en met elkaar botsende reacties in jezelf te onderzoeken, waardoor je het voorval zult begrijpen. Op deze manier en alleen op deze manier zul je dit principe kunnen begrijpen. Vrienden, is dit duidelijk voor jullie?"

VRAAG: Ja, maar ik heb er nog één vraag over: zijn er - als een kind bij een ramp is betrokken - in het kind reeds deze positieve en negatieve krachten aanwezig die geprojecteerd worden en waardoor het wordt beïnvloed? (18)

“Maar natuurlijk. Het kind heeft zijn volledige levensplan, zijn cyclus van incarnaties met zich in dit leven meegenomen. Alles is in zijn ziel gegrift; wat voor leven hij zal leiden, hoe het basisontwerp eruitziet. Ook de duur van zijn leven ligt vast (hoewel die soms, maar niet altijd, tijdens het leven veranderd kan worden). Begrijp je dit?”

VRAAG: Ik begrijp u. Maar dit roept de volgende vraag op: als alles zozeer is voorbestemd..... (19)

“Het is geen voorbestemming. Ik moet je hier onderbreken omdat het woord voorbestemming een totaal verkeerd beeld van de zaak geeft. Het heeft niets te maken met wat de mensen gewoonlijk als het lot beschouwen dat vooraf door God is bepaald. De wet van oorzaak en gevolg is voortdurend werkzaam en de mens heeft dit proces zelf op gang gebracht. Stel dat iemand een misdaad pleegt en daardoor in moeilijkheden raakt. In dat geval is het verband tussen oorzaak en gevolg gemakkelijk te zien. Hetzelfde geldt op subtielere, verborgen en onbewuste manieren, alleen kan de persoon dan oorzaak en gevolg niet met elkaar verbinden, totdat hij zijn onbewuste motieven, verlangens en conflicten blootlegt. Dan worden, zoals jullie allemaal zullen ervaren, oorzaak en gevolg duidelijk. Vóór deze verbanden hiertussen werden blootgelegd, zou je de gevolgen van je innerlijke oorzaken lot of karma kunnen noemen. Iedere andere benaming dient het doel ook. Je redeneert gewoon iets wat je niet begrijpt weg. Hetzelfde geldt voor de ene incarnatie die volgt op een andere, voor de duur van een leven en voor bepaalde gebeurtenissen in je huidige bestaan waarover je geen zeggenschap hebt. Het werkt allemaal volgens dezelfde wet van oorzaak en gevolg. Je kunt met de gebeurtenissen waarover je geen zeggenschap hebt het verband niet leggen, maar dit is zelfs niet noodzakelijk om jezelf te kunnen begrijpen. Want als je dit pad werkelijk volgt, zul je bepaalde verborgen aspecten van jezelf ontdekken die, als ik het zo mag zeggen, ooit de oorzaak van de gevolgen nu hebben veroorzaakt. Dat is voldoende om, in de wetenschap dat je leeft in een rechtvaardige wereld waarin je je eigen lot creëert, je van angst te bevrijden. Het is dus geen kwestie van voorbestemming in de gebruikelijke betekenis van het woord. Het gaat altijd om oorzaak en gevolg: hoe je iets onbedoeld tot stand hebt gebracht, zonder het te willen en zonder het te weten. Als je dit begrijpt, krijgt het woord ‘lot’ een heel andere betekenis voor je, en zelfs het woord ‘karma’.”

VRAAG: Bijvoorbeeld bij een ongeval: is dood door een ongeval ook terug te voeren op oorzaken in jezelf? (20)

"Ieder mens wordt op een bepaald moment geconfronteerd met de dood. Het feit dat de mensheid steeds weer door de cyclus van dood en geboorte heen moet gaan, is juist het gevolg van de vele fundamentele misvattingen van de mens. Hoe iemand aan zijn einde komt, is afhankelijk van allerlei individuele factoren."

VRAAG: Wat houdt genade precies in? (21)

"Ik kan me voorstellen dat het heel moeilijk voor je is om te begrijpen wat genade inhoudt als je voortdurend van mij hoort dat de wet van oorzaak en gevolg zijn loop moet hebben. Hoewel dit zo is, bestaat er toch genade. Het is niet gemakkelijk uit te leggen, doorgaans wordt het verkeerd begrepen. Het is misschien gemakkelijker als ik eerst kort vertel wat men wel vaak beschouwt als genade maar wat het niet is. Men denkt vaak dat als iemand genade ontvangt, hij niet meer door de moeilijkheden heen hoeft die hij daarvóór had. Met andere woorden, dat de wet van oorzaak en gevolg dan niet meer geldt. Mensen denken dat God, als Hij genade schenkt, de problemen voor je uit de weg ruimt. Dit is natuurlijk een volkomen verkeerde voorstelling van zaken. Genade is in werkelijkheid het Verlossingsplan dat alles in zich draagt om de gevallen geesten de mogelijkheid te geven om terug te keren. Als de goddelijke wet niet zo zou werken dat het kwaad zichzelf vernietigt, zouden de gevallen geesten nooit kunnen terugkeren. Dit is de fundamentele genade. De hulp van de geesten die niet zijn gevallen, of van hen die zich verder hebben ontwikkeld, is een andere vorm van genade. Zonder deze voortdurende hulp zou de terugkeer veel moeilijker zijn en veel langer duren, maar dit betekent niet dat de wet van oorzaak en gevolg niet meer geldt.

De komst van Jezus Christus is genade. Eén Wezen heeft een enorme taak en een groot lijden op zich genomen, wat Hij niet hóefde te verdragen om de deuren te openen, om de weg te laten zien, om de ontwikkeling voor allen te versnellen, door een daad van uitzonderlijke liefde, waarvan de wereld daarvoor of daarna nooit meer getuige is geweest. Als je de lezing die over dit onderwerp gaat nog eens leest, zal dit duidelijker voor je worden.[1]

[1] Lezing 22 'Verlossing' (Noot vertaler)

Zo is er ook voortdurend Goddelijke Genade wanneer het zich verspreidende licht in de verwarring en de duisternis doordringt om zo de verwezenlijking van de Goddelijke Wereld te versnellen. Stel bijvoorbeeld dat een volk ten gevolge van de onwetendheid van de mensen en de manifestatie van hun negatieve neigingen door duistere krachten wordt beheerst. Het zonder enige hulp, zonder genade, uit die duisternis komen, zou betekenen dat ze heel veel ontberingen, veel vernietiging en ellende moeten doorstaan. Dat zou ondraaglijk zijn. Het zou ook veel en veel langer duren dan met genade. Genade kan vele vormen aannemen. Ze kan bijvoorbeeld komen in de vorm van de incarnatie van enkele sterke, hoog ontwikkelde mensen die geen bepaalde taken op zich hoeven te nemen, maar die dat vanuit liefde en broederschap wel doen om te helpen.

Evenzo kan ieder van jullie ook een werktuig van genade zijn. Als je je verder ontwikkelt, je inzicht zich verdiept en je kracht en je vermogen om lief te hebben zich werkelijk ontvouwt - niet met geweld en dwang, maar in werkelijkheid - heeft dit een effect op anderen en daarom op de wereld - je kunt je dat niet voorstellen. Je verspreidt licht en waarheid, alleen al door de daad die je stelt, namelijk het onderzoeken van je eigen ziel. Je diepste zelf ontvouwt zich waarbij het zich van alle lagen en maskers ontdoet; zo ben je in staat het diepste zelf van anderen te beïnvloeden. Je dringt in één keer door al hun lagen en maskers heen. Zo is het, zoals ik vroeger al heb uitgelegd. Zodoende maakt iedere goede en juiste daad, vooral die van zelfontplooiing, je tot een werktuig van genade. De kracht van het goede en de liefde is oneindig veel sterker dan die van het kwaad en de onwetendheid. Anderen leren niet alleen van je voorbeeld, maar hun onderbewustzijn wordt ook sterk door jouw uitstraling beïnvloed. Je denkt misschien dat het niets betekent; het kan geen genade, innerlijke leiding of iets goddelijks zijn omdat *jij* het hebt gedaan. Maar ieder mens kan een werktuig van genade of van elke andere goddelijke manifestatie zijn. Zoals jullie allen voldoende hebben kunnen ervaren op je pad, er vinden voortdurend kettingreacties plaats, niet alleen voorzover het de negatieve neigingen in de menselijke ziel betreft – en jullie hebben allemaal genoeg gelegenheid op je pad gehad om de juistheid hiervan na te gaan - maar ook wat de goddelijke manifestaties aangaat. Ze komen uit een bron en die bron is Goddelijke genade. Dat zij tenslotte in werking treedt door middel van verschillende ketens van werktuigen, waaronder ook de menselijke werktuigen, doet niets af aan het feit dat zij haar oorsprong vindt in de Goddelijke Bron. Ik ben me ervan bewust dat dit geen gemakkelijk onderwerp is om uit te

leggen en te begrijpen."

VRAAG: Hebben degenen die genade ontvangen dit op de een of andere manier verdiend? (22)

"Deze vraag duidt wederom op een verkeerde voorstelling van zaken. Genade wordt niet verleend aan enkele uitverkorenen noch onthouden aan anderen. Genade is overal om je heen. Als je het wilt, kun je er deel aan hebben. Als je het niet wilt, als iets in je in duisternis wenst te blijven, dan is genade niet voor je weggelegd. Maar zij die het wel willen, worden er voortdurend door beïnvloed. Genade is er gelijkelijk voor iedereen en als voortbrengsel van de goddelijke wereld kunnen jullie er allemaal deel aan hebben als je weet hoe je je ervoor moet openstellen.

Ik laat jullie achter met zegeningen, met kracht en met mijn liefde voor ieder van jullie. Mogen jullie allen de kracht en het geluk vinden, wat de bedoeling van zelfonderzoek en zelfinzicht is.
Wees gezegend, vrienden, wees in vrede, wees in God."

Deze lezing werd gegeven via Eva Pierrakos in 1960.
Oorspronkelijk uitgegeven door Center for the Living Force, Phoenicia (N.Y.) onder de titel: 'Questions and Answers'.
Vertaling door Wim Scholtens in 1993; herzien door Paul Avis in 2007.
© Stichting Gemeenschap het Pad. Uitgave 2009